

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **BUDO CENTRUM s. r. o.**, se sídlem náměstí 28. dubna 421, Brno, zastoupená Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2016, č. j. KUJCK 46816/2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 24. 5. 2017, č. j. 51 A 18/2016 – 40,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobkyni **se vrací** zaplacený soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti ve výši 5000 Kč, který jí bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám jejího zástupce.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Včas podanou blanketní kasační stížností se žalobkyně jako stěžovatelka domáhá zrušení nadepsaného rozsudku krajského soudu, jímž byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 4. 2016, č. j. KUJCK 46816/2016, kterým žalovaný zamítl její odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města České Budějovice ze dne 29. 10. 2015, č. j. Spr. př. 3904/15 Lo, podle kterého se stěžovatelka dopustila správního deliktu podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů. Stěžovatelka dne 4. 5. 2015 v době nejméně od 7:18 hod. do 9:40 hod. v rozporu s povinností stanovenou v § 1 odst. 3 zákona o provozu na pozemních komunikacích jako provozovatelka motorového vozidla tovární značky BMW, RZ X, nezajistila, aby při užití tohoto vozidla v ulici Česká, u domu č. p. 21, v Českých Budějovicích, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Toto vozidlo bylo ponecháno na místě označeném dopravní značkou IP12 „Vyhrazené parkoviště“, doplněné dodatkovou tabulí E13 s nápisem „Pro držitele abonentních a rezidentních karet“ a dodatkovou tabulí E8b „Průběh úseku“, přičemž při stání nebyla ve vozidle na viditelném místě umístěna příslušná parkovací karta. Toto jednání bylo v rozporu s § 4 písm. c) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Stěžovatelce byla podle § 125f odst. 3 uvedeného zákona uložena pokuta ve výši 1500 Kč a stanovena povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1000 Kč.

[2] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 26. 6. 2017, č. j. 2 As 221/2017 - 15, vyzval stěžovatelku, aby ve smyslu § 106 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě jednoho měsíce doplnila kasační stížnost o důvody, pro které napadá rozsudek krajského soudu a poučil ji, že pokud výzvě nevyhoví, bude její kasační stížnost odmítnuta.

[3] Usnesení bylo zástupci stěžovatelky Mgr. Jaroslavu Topolovi doručeno dne 28. 6. 2017. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. uplynula stanovená měsíční lhůta k doplnění kasační stížnosti dnem 28. 7. 2017. Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě na výzvu k doplnění kasační stížnosti nereagovala. Kasační stížnost nesplňuje náležitosti předepsané v § 106 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 103 odst. 1 s. ř. s.

[4] Podle § 106 odst. 1 s. ř. s. *kromě obecných náležitostí podání musí kasační stížnost obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu rozhodnutí bylo doručeno. Ustanovení § 37 platí obdobně*. Podle odst. 3 téhož ustanovení *„[n]emá-li kasační stížnost všechny náležitosti již při jejím podání, musí být tyto náležitosti doplněny ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení, kterým byl stěžovatel vyzván k doplnění podání. Jen v této lhůtě může stěžovatel rozšířit kasační stížnost na výroky dosud nenapadené a rozšířit její důvody. Tuto lhůtu může soud na včasnou žádost stěžovatele z vážných důvodů prodloužit, nejdéle však o další měsíc*.

[5] Podle § 37 odst. 5 s. ř. s. *předseda senátu usnesením vyzve podatele k opravě nebo odstranění vad podání a stanoví mu k tomu lhůtu. Nebude-li podání v této lhůtě doplněno nebo opraveno a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, soud řízení o takovém podání usnesením odmítne, nestanoví-li zákon jiný procesní důsledek. O tom musí být podatel ve výzvě poučen*.

[6] Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, pokud stěžovatel v kasační stížnosti neuvede, z jakých důvodů napadá rozhodnutí, proti němuž kasační stížnost směřuje (§ 106 odst. 1 s. ř. s.), a tyto vady k výzvě soudu nebyly odstraněny, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 6. 2003, č. j. 2 Ads 29/2003 - 40, č. 6/2003 Sb. NSS). Stejně tak je tomu i v nyní posuzované věci. Stěžovatelka neuvedla nic konkrétního proti postupu či rozsudku krajského soudu, neuvádí, jakých pochybení se soud dopustil (ať již ve smyslu vad řízení, či v právním závěru), navrhuje pouze zrušení rozsudku a přes výzvu soudu kasační stížnost v zákonné lhůtě nedoplnila.

[7] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že ačkoliv stěžovatelku řádně vyzval k odstranění vytykánych vad kasační stížnosti a současně ji poučil o následcích nerespektování této výzvy, vytykané vady stěžovatelka ve stanovené lhůtě neodstranila. Vzhledem k tomu, že potřebné údaje stěžovatelka nedoplnila, nebyly splněny podmínky ustanovení § 106 odst. 1 s. ř. s. pro projednání kasační stížnosti. Za této procesní situace Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle ustanovení § 37 odst. 5 s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl, neboť nebyla ve stanovené lhůtě doplněna a v řízení není možno pro tento nedostatek pokračovat.

[8] Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 3 věta první s. ř. s. (ve spojení s § 120 s. ř. s.), podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

[9] Podle § 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek. Podle odst. 5 téhož ustanovení v řízení, v němž lze rozhodnout bez jednání, postupuje soud obdobně podle odstavců 3 a 4, dokud nebylo vydáno rozhodnutí o věci samé.

pokračování

[10] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci jsou naplněny zákonné podmínky pro vrácení soudního poplatku za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Stěžovatelka uhradila soudní poplatek převodem na účet ke dni 21. 6. 2017. Vzhledem k tomu, že kasační stížnost byla odmítnuta, aniž by soud vydal rozhodnutí ve věci samé, byly naplněny podmínky pro vrácení soudního poplatku zaplaceného stěžovatelkou, jak jsou vymezeny v § 10 odst. 3 věta třetí ve spojení s odst. 5 zákona o soudních poplatcích.

[11] Na základě výše uvedených důvodů rozhodl Nejvyšší správní soud tak, že se stěžovatelce vrací zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5000 Kč. Tento jí bude v souladu s § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám Mgr. Jaroslava Topola, advokáta, se sídlem Na Zlatnici 301/2, Praha 4.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. srpna 2017

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu